

הלכות שבת סימן שבת

באר הגולה קס"ד

ועמידה דרם (צב) אבל לא בחומץ מפני שהוא חזק ויש בו משום רפואה ואם הוא (צג) מע' נג
 ו הין לו כמו החומץ ואסור: ל (צד) ימי שנשמטה פרק ידו או רגלו ממקומו לא ישפשפנה
 יבה בצונן שזהו רפואתו אלא רוחץ כדרכו ואם נתרפא נתרפא: לא יצפורן שפרשה וציצין שהן
 ין רצונות דקות שפרשו מעור האצבע סביב הצפורן (צה) אם פרשו רובן יכלפי מעלה
 (ג) ומצטרות אותו (צו) להסירן ביד מותר בכלי פטור אבל אסור (צז) לא פרשו רובן ביד פטור
 כל אסור בכלי (צה) חייב חטאת יפירש"י כלפי מעלה כלפי ראשי אצבעותיו צור"ת פי' דהיינו
 לפי הגוף וצריך לחוש (צט) לשני הפרושים: (רב) (ק) קהחושש בשיניו (כד) (קא) לא יגמע
 (ב) בהם חומץ ויפלוט אבל מגמע ובולע או מטביל כדרכו יחחושש בגרונו (כס) (קג) לא יערענו
 (ד) בשמן (כו) אבל (קה) בולע הוא שמן ואם נתרפא נתרפא: לג (קו) שגונח מותר (כז) לינק
 לב מהבהמה (קז) דבבקים צערא לא גזרו רבנן (קח) תי"א שאם אין לו אלא צער של רעב
 (ט) אסור (כח) לינק מהבהמה (קי) בשבת: לד ילא תיקל אשה חלב מדריה לתוך הבוס או
 תוך הקדירה * (קיא) ותניק את בנה: לה ימותר לאשה (קיב) לקלח מהחלב כדי שיאחזו התינוק
 ב"ש קמ"ו משנה
 ס"ס ל"ד ברייתא
 ע"ס גמרא פ"ס
 צ"ס ק"ס ק"א
 משנה וכדמפרש לה
 אב"ר נכנס ל"ו
 ברייתא ופ"י
 הרמב"ם נ"ב ב"א
 מה"ש ש כתובות
 ס' וסב"א ה"ר"ף
 בפרק כ"ב דשבת
 ח תוספות ביבמות
 ק"ג כ"ס ר"ת
 וסמ"ג א"ש כ"ס
 תוספתא ב ר"ב

באר היטב

(כה) לא יערענו. פי' שישאף השמן בפיו דמוכח מילתא דלרפואה
 עבדו ואפילו ע"י אניגרון אסור ב"י בשם הרמב"ם: (פו) אבל בולע.
 ואם אין דרך הבריאים לבלעו אסור מ"א: (כז) לינק. שזה דוקא
 רפואתו: (כח) לינק. עמ"א:

באר הלכה

דהוא כמו לפורן שפרשה רובא דתו לא יניק מהגוף כ"כ הפמ"ג וכתו"ש אין
 סובר כן ומרש"י שהביא הפמ"ג אין מוכרח דאפשר דמיירי דלא חיסר מהעור
 רק שקלף העור ל"ד מעלה דכיד אין דרכה בכך ואפ"ה אם להוציא ליחה
 מותר אבל ממ"א ש"א סק"ז ופ"ס ב"י אות כ"ג משמע דמשום צערא לא הוי
 שרינן שבות כדרכו וא"כ מה שאנו מתירין כשסוף להוציא ליחה הוא רק ביד
 ולא בכלי [פמ"ג]: * ותניק את בנה. עיין בפמ"ג דלחלוב מאדס לתוך כלי
 יש בו איסור דאורייתא משום מפרק ואסור בשביל חולה שאין בו סכנה אם

משנה ברורה

תהיל ואפשר דהיינו כל שדרך בני אדם לקלף שם אם נקלף הרוג ממנו כחלום דמי: (צו) להסירן ביד מותר. דכיון שפירשו רובן
 (ג) קרובין לינתק וכתלושין דמיא הלכך במקום צערא לא גזרו רבנן כשהוא מסירו ע"י שינוי דהיינו בידו וצריך לזהר שלא יוציא
 ס [פמ"ג]: (צז) לא פרשו רובן. ה"ה (עד) דאפילו לא פרשו כלל פטור ביד דאין דרך לחלוב ביד ונקטיה לאשמועינן דאפילו
 זה אסור: (צה) חייב חטאת. דהוא תולדה דגזוז ועיין לקמן בסיומן ש"מ בבה"ל: (צט) לשני הפרושים. ולכן אפילו פירשו רובן
 סור ליעטן אשילו ביד: (ק) החושש בשיניו. ואסור לומר לא"י לעשות לו איזה דבר דלרפואה ואפילו דבר שהוא רק משום שבות
 יין שהוא רק מיהוש בעלמא אך אם יש לו צער גדול מחמת הכאב ובעבור זה נחלש כל גופו מותר לעשות על ידו אפילו מלאכה
 אורייתא וכדלעיל בס"ג ע"ש בבה"ל: (קא) לא יגמע וכו'. דמוכח מלתא שהוא לרפואה (עה) ואפילו לשהות ואח"כ יבלע אסור:
 (קב) בהם חומץ. וה"ה יין שרף ג"כ דינו כמו חומץ אך במקום צער גדול אפשר לסמוך ביי"ש דמותר לשהות בפיו ולבלוע אח"כ
 ז"א. עוד כתב דה"ה דאסור ליתן על השן נעגעלי"ך או שפיריטו"ם וסובין חמין דכ"ז מוכח שהוא לרפואה אם לא דכאיב ליה טובא
 מצטער כל גופו וכדלעיל בס"ו [ח"א] ועיין שם לעיל דע"י ישראל מותר דוקא ע"י שינוי אך ה"ה מסיק שם דאם א"א בשינוי מותר
 לא בשינוי: (קג) לא יערענו. פי' שישאף השמן בפיו (עו) ואפילו אם יבלע לבסוף דמוכחא מילתא דלרפואה עבדו וכ"ש אם יפלטנו
 (עז) ויש מתירין כשבלעו לבסוף: (קד) בשמן. ואפילו (עה) אם נותן השמן לתוך אניגרון [הוא מי סלקא] אסור: (קה) בולע הוא
 זן. ויש אוסרין בזה ומסיק המ"א דתלמי הכל לפי המקום והזמן דאם אין דרך הבריאים לבלוע שם שמן בזהו מקום אסור כמ"ש
 עיף ל"ו: (קו) גונח. מכאב לבו שרפואתו לינק חלב רוחה מהבהמה: (קז) דבבקים צערא וכו'. היינו דאף דעיקר חליבת
 בהמה הוא מדאורייתא משום מפרק דהוא תולדה דדש וכמו שכתבנו בריש סימן סכ"א (עט) מ"מ בזה שהוא ע"י יניקה דהוא רק כלאחר
 י לא הוי רק איסור מדרבנן והתירו בזה ואף דקי"ל דבכל חולי שאין בו סכנה אומר לא"י ועושה הכא שאני דרפואה שלו הוא לינק
 עמ"ו [ר"ן]: (קח) תי"א שאם וכו'. האי לשון י"א אין מדוקדק דמשמע דלסברא ראשונה מותר בשבת אפילו משום צער רעב ובאמת
 י הזכירו דבר זה כלל ואפשר דלדידהו אפילו ביו"ט אסור בזה אלא דין בפ"ע הוא דיש פוסקים שמחלקים בין שבת ליו"ט לענין
 יר רעב וכתב הב"ח וא"ר דהלכה כה"ס אומרים: (קט) אסור לינק. דדוקא משום צער חולי התירו אבל לא בזה דהוא עכ"פ מפרק
 לאחר יד: (קי) כשבת. אבל ביו"ט מותר (פ) אם אין לו א"י להלוב על ידו. ואם יש לו מאכל להלוב בו אסור לינק בפיו גם
 י"ס אלא יאכל לתוך המאכל כמ"ש סימן תק"ה: (קיא) ותניק וכו'. משום מפרק: (קיב) לקלח מהחלב. לתוך (פא) פי' התינוק:
 דלית

שער הציון

(ב) ר"ן: (ג) רש"י: (ד) גמרא שם כתובים: (ה) דמדתא לה לא דמוכח לקמים גבי שמן דתוספתא מתירא גבי הדדי: (ו) ק תוכח מהמ"א
 יב בל"ר פ"ס: (ז) עיין שם בל"ר וסב"א ג"כ ח"א: (ח) מ"א וא"ר: (ט) גמרא: (ס) מ"א: (פא) שטולי בלקט ועיין כתו"ם דכ"ל דהוא מלאכה
 דיה לטובא א"כ ל"ך ספמא פל פס התירו כוס ומס שמעמס מהתו"ש דלחלוב מאדס אפילו לתוך כלי לא סו"כ מפרק כלאחר יד דגבי אדם אין דרך